

„Когато той седна да се храни, до него седна и една от слугините му. Тя пжлнеше с шепа устата му с едри кжсове сварена риба и плодове от хлебно джрво. По-настрана седяха други слугини, които мачкаха плодовете на тесто и правеха тестени топки.

„Главатарят поглжщаше лакомо всичко, що туряха в устата му. Ние гледахме, как цялото му внимание бе насочено кжм ядене. Кжм нас — гостите, едва поглеждаше. Но щом забележеше, че ние го гледаме, надаваше вик и изговаряше някаква тяхна дума. С нея или подсещаше пжрвата слугиня да тжпче устата му с кжсове и гопки, или напомняше на другите да бжрзат в работата си. С всичко това искаше да ни каже, че е голям лакомец и че може да изяде много храна“.

4

ЗИМНА НОЩ

Тжмни, мрачни небесата,
Село глухо занемяло,
По горите по по полята —
Вред е вече побеляло

Тихо, бавно сняг навява
Трупа преспи по мегдани;
Студ пронизва, дух смразява
Реки сжс лед обковани.

Замлжкнали, занемяли
Пойни птички, гласовити;
Спят селяци из бордеи —
Едни гладни, други сити.

Церковски.